

cem, jenž má vyšetřiti okolnosti, kterými má býti přeložení do výslužby odůvodněno [§ 1, písm. b)]. O tomto vyšetřování platí obdobně ustanovení vojenského trestního řádu (zákon ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1912) o vyhledávacím řízení.

(5) Po ukončení vyšetřování rozhodne kárný senát nejvyššího vojenského soudu náležen, má-li býti vojenský soudce přeložen do výslužby; před rozhodnutím může senát ještě vyslechnouti jak vojenského soudce, tak i svědky a znalce.

(6) O dalším řízení platí ustanovení § 2, odst. (3).

§ 4.

Je-li proti vojenskému soudci zavedeno trestní řízení, může kárný senát nejvyššího vojenského soudu zprostiti obviněného od vykonávání služby, vyžaduje-li toho služební zájem; v neodkladných případech může prozatím naříditi takové zproštění i přímý a každý vyšší představený obviněného, musí to však ihned oznámiti kárnému senátu nejvyššího vojenského soudu, jenž bez odkladu rozhodne, zda zproštění potvrzuje či zrušuje.

§ 5.

Rozhodnutí uvedená v § 2, odst. (2), v § 3, odst. (4) a (5) a v § 4 činí kárný senát nejvyššího vojenského soudu v neveřejném zasedání; před rozhodnutím podle § 3, odst. (5) a § 4 zašle kárný senát spisy generálnímu vojenskému prokurátoru, aby se o věci písemně vyjádřil.

§ 6.

Vojenskými soudci se rozumějí důstojníci justiční služby, kteří konají službu soudce u některého vojenského soudu.

§ 7.

Tento zákon nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

§ 8.

Provést tento zákon se ukládá ministru národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Viškovský v. r.

24.

Vládní nařízení (VIII.) ze dne 11. února 1932,

jímž se mění vládní nařízení (VII.) ze dne 18. ledna 1932, č. 7 Sb. z. a n., kterým se provádějí ustanovení § 2, č. 2 a 3, zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2, č. 2 a 3, zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, a podle §§ 5, 33 a 41 bankovního zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., a čl. III. zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon bankovní:

§ 1.

Ustanovení § 1, odst. 2., vl. nař. (VII.) č. 7/1932 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„(2) Komise sestává celkem ze šesti členů řádných se stejným počtem jejich náhradníků, a to ze zástupců ministerstva financí, zahraničních věcí, průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a pro zásobování lidu, a ze zástupce Národní banky Československé, a kromě toho z pěti členů s hlasem poradním se stejným počtem jejich náhradníků, které po jednom vysílají ministři financí, zahraničních věcí, průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a pro zásobování lidu. Komisi předsedá ministr financí nebo jím určený zástupce. Členství v komisi jest úřadem čestným. Jednání komise řídí se jednacím řádem, který navrhuje komise sama a schválí ministr financí v dohodě se účastněnými ministry.“

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provésti je přísluší ministru financí v dohodě se účastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. Slávik v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Viškovský v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Bechyně v. r.

Mlčoch v. r.

Dr. Franke v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Šrámek v. r.